

Előfizetési díj.

Helyben és vidékre:

Egy évre . . .	4 frt — kr.
Fél évre . . .	2 — —
Negyedévre . . .	1 — —
Egy óra . . .	40 —

HELYI ÉS VIDÉKI ÉRDEKŰ HETILAP.

VÁC VÁROS HELYHATÓSÁGÁNAK HIVATALOS KOZLÓNYA.

Hirdetmények díj 3 hasábos petti sorért 5 kr. — Nyílt térbelvonal közlemények után három hasábos sorért 15 krajczár számítatik. Az előfizető pénzek „Vác” kiadójánálhoz 16 ft 84. szám alá Vácra küldendők. — Hirdetmények a „Merkur” kereskedelmi körben is előfizetendők.

HIVATALOS.

Az 1873. évi április 15. Vác város iparhatósága részéről tartott tanácsülésben.

6113.
1873.

A nművelésügyi földmívelés, ipar s kereskedelmiügy min. kir. ministeriumának mult évi 12924 s 15138-ik szám alatt a kereskedelmi s volt czéhszétválasztás illetégek kibocsátott, s mult évi 14867 és 15787. sz. megye hatósági végzéseket mellett elküldött körrendeletét felolvastatván,

Végeztetett.

Tekintve, hogy az ipartársulatok szabályos alkotása nem csak az egyes iparosok és czéh testületek, de az ipar országos érdekében is feleltetb kivánatos, a közhéjny s felolvasott ministeri körrendeletek folytán a volt czéhszétválasztás felelősség terhe mellett következők teljesítésére figyelmeztettek:

a) Mintán a czéhek már megszűnteknek tekintendők, utasítottak az újbbi alakulás, végleges fozolás, esetleg más társulattal egyesítés iránt törvény értelmében nyílt megvitására, különösen szem előtt tartván az ipartörvény 82. s 83. §-át, melyek szerinti czéhvagyon azelőttök közt semmi szin alatt fel nem osztatb, hanem ha újbbi társulattal alakulni nem kíván, közháznú iparokörök fordítandó, mert ha a volt czéhszétválasztás gyűlésére a czéhvagyon felett fentebbi értelemben határozatot hozni „vonakodnak”, a czéhvagyonnak ipari czélokra való fordítása iránt iparhatóságilag fog határozat hozatni.

b) Azon volt czéhek, melyek ipartársulattal alakulni kívánának, felhivatnak, miként alapszabályaikat az 1872. évi 8-ik törvény cikk szellemében tekintetolt a 76. s 77. §-ra a felsőbb helyről érkezett, és a város hatósági közlőnyében legközelebb lett közzétett által velük közlött minta alapszabályzatot útmutatásul használva, 30 nap alatt okvetetlen készítsék meg, a mely czéhszétületek pedig felsőbb helyen tett észrevetellekkel alapszabályaikat visszakapták, azokat a fentebb említett mintaszabály szerint kibizavta, s így mindegyikük 3 egyenlő példányban mutassák be, — a készítőnd alapszabályokat oly czélokra, melyek az idézett törvény szerint iparos társulatok czéljai nem lehetnek, ki ne terjeszték, hanem a mennyiben az iparos-társulatok egyik nem feladása a tanoncsi oktatás, iparos oktatás előmozdítása s így nyílt s támogatása, o czéla kívül figyelmet fordítsanak — készítőnd alapszabályaikba minden esetbe felvegyék, s évi

jövedelmük egy bizonyos meghatározott hányadát e czéla fordítandó, — alapítási meg.

c) Azon esetben, ha a társulat, valamely szin alatt czéh, vagy czéhek helyébe szándékozik alakulni, az ez iránt benyújtandó folyamadványhoz alapszabályaikkal együtt az illető volt czéh, vagy ha többben egyesítve alakulnak, mindegyikének azon közgyűlés hiteles jegyzőkönyve, melyben az átalakulás szabályszerűleg elhatározottat, valamint az ennek folytán az új társulatra szállandó czéh társulati vagyonnak minőség, értéke, s jövedelme szerinti, ugy szintén a notánlan fennmaradt czéh társulati tartozások hiteles kimutatása is mellékeltek csatoltassék, és határozott intézkedés tésessék a terhek törlesztési módjáról, és arról, hogy minő cimzen s kinek javára terhelj az a czéhvagyon, végre:

d) A nművelésügyi földmívelés, ipar s kereskedelmiügy min. kir. ministeriumának mult évi 12924. számú körrendelete folytán tudomásra juttatik, miként az 1872. évi VIII. t. cz. 83. §. a kereskedelmi testületekre nem alkalmazható, és így ezek fozolása is nem kívánatik, de amennyiben az ipartörvény 1-3 §-ban nem csak az iparosok, hanem a kereskedők is befoglalvák, létező kereskedelmistületek alapszabályaiból mindazon intézkedések kihagyandók, melyek ezen törvényvel netalan ellentétben állanak, ezek alapszabályaik a törvénynek megfelelőleg módosítandók, s felsőbbi jóváhagyás alá terjesztendők.

Mely ezen határozat a hatóság hivatalos közlőnyében közzé tévetvén, figyelmeztetve azon számtalan előnyökre, melyek az ipartársulatok alakulásával összekötve, felhivatnak a volt czéhszétületek, miként a törvény s fentebbi ministeri körrendeletek értelmében alakulás iránti intézkedéseket megtenni, a kitelti idő alatt megkészítendő alapszabályaikba köllőleg felszervele bemutatni el ne mulassák.

Kelt Váczen, 1873. április 15. Vác város iparhatósága részéről tartott tanácsülésből.

Kiadta
Regele Károly,
jegyzék.

Kelt Buda-pestben 1873. mártius 10-én.

Földmívelési, ipar és kereskedelmiügy magyar királyi ministerium.

1314 sz.

Valamennyi törvényhatóságnak.

A bécsi községi tanács m. é. szeptember hó 26-áról 3677. sz. a kelt határozatával a bécsi két fővárosnak a Lipótváros részére engedélyezve volt u. n. Margittánpi vásárnak s utóbbi időben a Votiv egyház

köznyekén megtartott 5 fa- és edényvásárnak megszűntetését határozta el.

Ezen vásárok olejto évenként husvét után 14 nappal, második évenként október 15-én, a Margittánpi vásár július 13-án vette kezdetét s tartott 14 napig.

A tavaszi és őszi edényvásárok a fentebb jelölt két fővárossal egyidejűleg tartattak; a tavaszi fővásár utáni szat. (györgy) napi fővásárvásr évenként április 24-án, az utána következő Péter és Pál-napi s a fazekasru vásár július 30-án, végre a szat. Mihály napi edényvásár szeptember 23-án vette kezdetét, és ezek is 14 napig tartottak.

Mírel a törvényhatóságot a bécsi cs. k. helytartóságnak f. 6. január hó 8-ról 37407. sz. a kelt értesítése nyomán szűkes közhírreléttel végett tudósított. A ministeri megbízásából Reitz Frigyes miniszteri tanácsos.

4148.
ón. 873.

Közbirreléttel végett kiadatik a szoligabóri és polgármester uraknak.

Budapestben 1873. április 1-én. Alispán: Beöthy.

Vác város tanácsának 1873. április 16-án tartott ülésében.

Végzés.

1539. sz. Tudomásul vétetvén, eredetben inattárba tévetvén, másolatban pedig közhírreléttel végett a „Vác” című hivatalos lapban közzétetni rendeltetik.

Kmf.

Kiadta
Regele Károly,
jegyzék.

NEM HIVATALOS.

Vác, április 24.

(—) Sajátásga fátuma városunknak, hogy dacára kedvező fekvésének épen az oly intézményeket kénytelen nélkülözni; melyek legkönynyebben volnának teremthetők, s melyeket más, a természetűl, kevesebb kedvező helyzettel megáldott város mesteréges uton egyezsük pótolni.

Igy vagyunk, hogy messzebb ne menjünk kutatásunkkal — az uszóddal is, Végig kiedri városunk a szűkehabú Dunán, s mégis egy év sem kezdődik a nélkül, hogy aggdódnak ne kellenék: vajjon less-e furdóhelyünk,

s nem-e forog gyermekeink léte vesztélyben a szabadbani fürdés által.

Három év előtt, 72-ben s most is felemeljük kiáltó szavunkat az uszoda érdekében, mitán, mint biztosan várjuk értesítve, az eddigi uszoda tulajdonosa Rasovszky úr Új-Pestre teszi át uszodáját, s így a jelen időnyben fürdő nélkül maradunk.

Nem fejtgetjük itt a fürdés hasznát és szükségességét, arról mindenki meg van győződve, hanem azt méltán kérdehetjük: mi oka hogy Vác város nem fogja fel egy uszoda létesítésének előnyét, s uszoda tulajdonosainkat elegendő mindig a részvételeneg kész-tetvé vállalattal felhagyni.

Már pedig uszoda nekünk okvetlen szükséges, ha nem akarjuk, hogy a mult években előjött szerencsétlenségek, melyeknek oka a szabad foglambani fürdés volt — ismétlődjenek „Si desunt vires, tamen laudanda voluntas“ fogják mondani, meg volna az akarat, de ha nincs tehetségünk keresztul vinni.

Ezt kererken tagadunk kell. Hogy egy 19 ezer lakossal bíró város, melynek 1/4 része művelt, felvilágosodott polgár, nem lehetne annyira áldozatkész, hogy közben vállaltva uszoda alapítás, hihetetlen dolog volna. Ha az oly családok, melyeknek nő-tagjai csak pipérre, ékszerre, könnyelmű mulatságra gondolnak, s magukat „hang-adók-ul tolják fel és nem gondolnak a test erősítésére és edzésére ép úgy mint kellemes élvezetül szolgáló fürdés és uszásra, s nem támogatják az ily közérdekű vállalatot, úgy Vác megérdemli, hogy a tepsőedése meg mélyebben stlyedjen, mint eddig.

De az lehetetlen.

Ha elkélt családainkban csak egy csepp hasznátság van, s ha gyermekeik nevelésére legkevésbé gondjuk is van, nem engedik, hogy uszoda nélkül maradjunk.

Rajta tehát! nemes városi közön-ség, az idő itt van, igyekezzünk histo-riai Rasovszky úr uszodájának fen-állhatását, hogy mire itt lendnek a tettek, tikkasztó napok, gyermekeink életvesztély nélkül élvezhessék az uszás és fürdés mostyörét.

És most városi képviselőink s tanácsunkhoz fordulunk, ama újított interpellatioval: Szándékozik-e valmit tenni, a szabad Dumbáni fürdés megakadályozására, s ennek kapcsánba hajlandó-e az uszoda fenntartásához anyagi segélyvel járulni, vagy nem?

E kérdés választát sürgetve várjuk, s mindaddig nem szünendünk meg azt ismétlni, míg csak választ nem kapunk, fel sem tehetvén, hogy a t. képviselőt és tanácsnok szándéka volna azt agyon halgatni máj 10. tober vége felé venni tárgyalás alá.

Szelmé.

Vác, ápr. 23. 1873.

Korunk minden állama, s az államok minden városa egymással vetul-kezik a haladásban, sőt egymást föl-mulni igyekeznek. — Nem akarjuk ezzel mondani, hogy csupán nálunk hi-ányzik a haladási ösztön.

A mi azt illeti, haladunk mi is, csakhogy rákérnt. — Azt mondja a példabeszéd: „Lassan járj, tovább érsz!“

— Pedig nem tagadhatjuk, mi elég lassan járunk, — és — Isten csodája! — még időnk nem értünk messzire.

A város csavargói eléggé bizonyítják azt — plane naponkénti többe-déssel — kik a hajónál s a vasuti indó-háznál érkező vendégekre arctalanul tolakodva, erőszakosan tépik ki azok kezeiből utitáskájukat, vagy befördjei-keket, hogy csak pár nyomorú garasra tehessenek szert. Természetes, minden ember úgy él meg, a mint tehetésé-gben áll, — és az erőszakoskodást még is el lehetne mellőzni.

Mutatok hatóságunknak példákat, még pedig hazánkbeli városokból, hogy mint szoktak elbánni másut ez ily közbörg bitangokkal. — Például Nagyváradnaponként összehalasztási fogmegeivel az ily csavargókat, és a kik nem odaválók — eltoloncoltatja, — kik pedig odaválók, eleinte utó-ak és kúszó-terek stéprent a öntö-tetnek velük — a közönég egész-égsre irdani szempontból, — míg végre dőloghába kényszeremunkára itéli őket a város; — de még a megye fog-lyai is utóakat spórenék. Azonban Nagyváradnak vannak hordái, de Vácnak nincs; — megjárának tehát mégis, ha bitangjainkat befogatás és kőterbe záratná t. kapitányunk; mert podgyaszaklatat magunknak kellene hazra czipelni hátunkon, mivel nincs hordár-egy-leltünk! — Nem le-hetne ezen naplók fezőkakat valami munkára kényszeríteni városunknak, s helyükbe biztos egyénekből hordár-akat létesíteni?

— A fönnebb leírt tényhez hasonlólag cselekszik Kassa, Debreczen stia. városok is csavargókkal, sőt Kassa

TÁRCSA

A betűk országgyűlése.

Gyorsirásait jegyzetek II-461.

Néhány óvszakkal a nyomdászat fel-találása után, a betűk önke, az „A“ által betűgylés hivatott élénk. Nem úgy, mint minden alkotmányos országban, fölnyit itt az ügyek, mert minden alkotmányos ország parlamentjében az élénk szavazathatósággal szokott választani, míg itten az „A“ régi szokás szerint a betűgylést megváltva, az élénk szék elfoglalja.

Az „X“ betű indigpáldán az „A“ ezen méltatlan eljárás felett, az „A“ után ezen despot usurpatiójt keríté naprendre és az „A“ vad alá helyezését ajánlá. Beszédét Körtövezépek kezdé el.

Tisztelt betűk! Jól ismerik Önök nagyrebőllett betűtársaim s szűnyegre kerult kérdés fontosságát, melynek megoldása végett itt egybeegyltünk. Igérem, hogy rövid leszek. (Halljuk.) A dolgnak másképp kell lennie. Mi által jogosították az „A“ az első rang betűsorsára az ABC-ben. Isten kegyelméből hivatott tán a rangra. Ezt Önök ugyan elhíhetik, a betűtársaim, hanem én ezt később alá vonni börtökodom.

Mielőtt azonban az „X“ bevezethette volna beszédét, a „Z“ helyéről felugrott és körtövezékek kezdé kiabálni: „Ki bír na-gyobb joggal e háltalanság ellen kikelni, mint én? Téged ostoba „X“ könnyen nék-jelözhét az „Alphabet“, tulajdonképen rej-tély elöttem egész léted, mert valóban nem

tudom, miért vagy szükséges? Rézsmérlő szilárdul meg vagyok győződve, hogy isten akkor, midőn Dávid király a helyett, hogy tőle kértezte mire válok a pókok és legyek, azt kérdezte volna, hogy miért tartozol te az ABC-hoz, akkor maga isten is adós maradt volna a felelettel s nyomasztó a kérdés a botrányt? Hanem én a szükséges nélkülözhetlen „Z“ mint minden jól és zengt kezdés, miért, kérdésem, foglalom én az utolsó helyet az „Alphabetben“ el? Szégyen, gyalázat a tanoncok előtt, és még nélkülözhetlen vagyok? Azt el akarom hallgatni, hogy „Zrinji“ círes neve csak segítséggemmel létezik és a keresztényiség „Zrinji“ által mentettet meg körtövezékek által. Figyelemre sem méltotam azon körülmény, hogy viz végét betűm tölti ki, hanem arra kerévik vagyok, hogy szavazatban kézszer fordulok elő, mert a szavazás által éveszi a nép legszentebb jogait. E így háltatnak meg szolgáltatni? Ezt tovább eltérni vétek volna. Az első akarak, az elsőnek kell lennem.

„Que brut pour une omelette“ kiabála az „I“ a szót elragadván. Az én be-tűttem kell az „alphabet“ ezentül kez-deni. Lenni és nem lenni tölem függ. Mi lenne e világból levő nélküli? Egy-é bár most megül az eszük. (Brendel! Kültas-e.) Itt felállt Istenbete-c nélkülém kőrtar-sasság“ kormány király kezd szólni. Hanem mindzet mellözve kinyilatkozotam, hogy megelégszem, ha csak azon kérdésemre felel-nék, hogy mi lenne e világból „kenyer é kevelység“ nélkül, Önök hallgatnak jelöl

annak, hogy fontos jelentőségem elismerik és belezegnek, hogy az első legyek. Közönmet t. betűtársaim ezen megtisztelt bizalomért...

„Nyomorult csevegés!“ szöla kőbe az „S.“ o te nyomorult! te! ne érteszlek szót tenni az első rang betűsorsára. O te elttant a szerénység e világból mikor éntezzer fordulok benne elő. Nem található már a nap alatt más mint óntöz nagyragyogás és nagyragyogó óntöz. Te „I“ benne „V“ mellett „unahoor“ben és mégis mesz fel-szólalmi, mely akartit inkább mint csokely-ségedet illet. Ezemelt nem ismerék el „ABC“ hanem SBC. Ismeretek a szót szerelm? Ha nem kőntözök, hol akadnánk egy szerelmre és kiben szerelmre. Minden zentségnék kö-zszeres szükségese válok, az ősz közpönt-ját, és Diogenes ki mindent nélkülözött, egy hortolálkassal megelégedett, utóvégre rám szorult. Csak azon rangra teszek szert, mely engem illet, ha követelem, hogy én legyek az első. Ezt akarak és fogok lenni. Az „S“ beszéde után rppant zaj körtö-vezett, mindenké magát véte születte az első rang betűsorsára még az „Y“ is. Még többen kirtőkék ki érdemeiket és létszéküket, melyek azonban mások által nem ismertévtén el, polemáriá vezettek. Egész új rendszert akartak felállítani, a B és C sem akarták helyeken térni és hogy az igazságot bevallan-nam a D és I-nél tottövezésére került a dolog és ez alkalommal a D és I-t úgy ar-zevli csapta, hogy pontja elvezett és ennek tulajdonitaban azon körülmény, hogy az I az újabb korban pont nélkül jelenik meg. Pájdalommal írám le ezen sorokat, hanem

egy
csát
meg
szök
az a
mél

tőse
a m
bak
stiv
tint
től,
hoz

pl.
sebb
maga
a fél
adók
legt
csill
kalm
gyök
gyo
a vá

a vá
faze
tová
szár
néve
neve
elap
lata
— C
a C
meg
elő
lák
ónt.

mint
tam
men
aján
a I
perk
veti
mit
hogy
zen
kevé
a I
Úgy
Érd
Csak
adm
zemi
sál
a I

lyék
veti
halb
mél
mél

saim
nem
ékes
esetk
ját
ját
beti
goni
goni

vagy
moly

egyáltalában foglyivaival tisztítja utcait és tereit, melléjük adva pár fogdomeget, kik reájuk ügyel, és meggátolják szökési szándékukat. De tiszták is ott az utcák, még a külvárosokban is, méltók Pest utcaíhoz.

Nem cselekedhetne így városi hatóságunk is, — mennyivel olcsóbb ez a mai rendszernél, és utcáink tisztábbak lennének, egészségünk biztosítva lenne némileg, továbbá megtisztítná városunkat is csavargó népesség-től, kik csak szegényt és gyálmatatot hoznak reánk, — szóval, szennyfolt városunk arczán!

Nézünk végig utcáinkon: — pl. a káptalan-utca folyosó doglételesebb büzt terjesztenek, mint Ásina bármely moosára, — elkezdve különösen a fékezhenlen gazdájú „Curia“ kifolyásától, melyhez csatlakozik a festők legfeketébb mosóküve, — aztán a csillag-utcai hentesek vértéselői alkalmazásával kieresztett városi vizek, melyek egyesülnek az előbbiekkal — gyönyörű parfume szagot terjesztenek a városban. —

És ily hízfős szagot végig folynak a város utcáin: Gasparik-utczán át, a fazekas-utczán le a cigány-utczákig; továbbá a seminárium-utczá a kaszárnya melletti moosárral, — aztán a nevezetes Ulrich-féle borászató büzt terjesztő ganéj-dombokkal, melynek eltávolításánál már sokszor felszólalt lapunk, de mindaddig érvénytelenül, — pedig nagyon csodáljuk, hogy éppen a Clerus eltűri palotájá mellett ezen egészséget mélyező ganéj-halmot, mely az ő egészségnök rovására is áll ott. Csak az hiányzik még, hogy a palánkot kidöntse . . .

Ha a Dunától száműzetünk a fennebi okokból, úgy a hétközpólnához menekülünk. — Ah, a sz. Illérese, de ismét vederből cseberbe jutunk; mert itt meg a disznó-hízalók, a városban létező minden büst fölülmulnak, és Zephyr lengedező szellem szürnyain üdvözli a jövevényeket, kik orrinfirtatva fogadják ő szellemi nagyságát, — különösen szép holgyeink, kik kendőkkel bástyázzák körül szolgáltató műszerüket, bitor akjakkal együtt — de mind hasztalan, a mi a z-más vendég igen talakodó — és nem távozik! . . .

Ezek és még számtalan fel nem sorolt búz raktárak mennyire mételeyik különben jó levegőnket, ast csak az tapasztalja, ki naponkint sétát tesz az említett helyeken.

A jövőre többet.

Addig is ajánljuk a közönség egészsége főtartása érdekében a város érdeműs atyáinak figyelmébe D'Israeli és Derby lord angol államférfiak leve szavait, melyek valóban megérdemlik, hogy elmélkedjünk fölöttük.

N. P.

Levelezés.

Vács, ápr. 21. 1873.

Tekintetes szerkesztő úr!

Becses lapja utolsó számában építkezésemmre vonatkozó észrevételeiről, köszönetet mondok, de máskézt van szerencsém jelenteni, hogy ezek alaptalán voltak, mert minden esetre a házának földszinti része, emeleti), a

*) Így már helyosen.

Szerk.

mostani építészeti modorban az emelthez képest átváltoztatni fog, a mi pedig Pestre való hivatkozást illeti, csak azon szerény megjegyzésem van, hogy szeretném, ha sok más tárgyban is városunk Pestet utanozná.

Tisztelettel maradván
Vitt Mand.

Egyleti mozgalmak.

Meghívás. A városi Dalkör f. év ápril hó 27-én az „Arany szarvas“ vendéglő helyiségében, délelőtt, 1/2 10 órákor közgyűlést tartandó, melyre az alapszabály 14. pontja értelmében a rendes és rendkívülküldött tagok, úgy a pártoló tagokból megválasztott választmányi tagok tiszteletlő meghívattak.

Tárgy: A „Dalkör“ állapotáról jelentés és tiszteltetés. —

Hoffmann M., jegyző.

Meghívás.

A városi dékányi néptanítók egylete f. évi május 1-én délelőti 9 órákor, a műkedvelők mintha helyiségében (arany szarvas vendéglő) közgyűlést tart, melyre a t. tag urak özönn meghívattak.

As előnökösi.

Közgazdaszt.

(A „Mercur“ kereskedő ifjak köréresítvénye). Lefolyt záidő ünnepeknél a máj gabonakereskedésünk arizotteti és a forgalom, csakoly volta miatt, alig emeltesse méltó. E héten azonban terménykereskedésünkben némi élénkség mutatkozik.

A buza, árpa és rozs árak változatlanok maradtak a többi gabonafélékénél, mely került a piacra, úgy hogy még a helyi szik-ségletet sem előgitték ki.

Hotivásrunkon következők árak jegyzettek: Buza: 84 font 60—40 kr. — Rozs:

mint chronista ezzel az igazságnok tartoztam, mely nem fog részrehajlóságot szememre vehetni. A lárna középetto azon ajánlatok is töetettek, hogy fogadtassék el a héber vagy görög „alphabet“. Néhány perc után a „G“ szónok juthatott és következésképp szült:

Nem akarom hibáztatni palástolnái, a mit azonban lehetetlenül azon körülmény, hogy hiába nélkül vagyok a mi úgy is kézen fekszik mert „G“ a hiába szóban és oly kevésbé kerül elő mint a „G“ betűben. Ugyanazon okból csatlalhatlan is vagyok. Érdemeimet kikürtölni sem jut ezembe. Csak csodálkozásonnak akarok kifejezést adni az „A“ hallgatásá iránt. Hozzáid intéződel azon jogzsal, minekünk egy vállonvánsá felenni és az „Alphabet“ éien sétálni.

Az okos „A“ lassan felemelkedés helyéről, várta a lárna lecsapallásáit és következő beszédet tartott, melyet, mivel a hallhatatlanságot megérdemlő, egész terjedelmében kiadók.

Feszült figyelemmel kísérem t. betátrásán beszédét. Nem volnék méltó a „A“ nevet viselni, ha ellentállhatam volna az észlelés ezen folyamánál; hanem minden esetben számomra veszem a józan és logikáját és ezen szempontból kiindulva t. betátrásaim szónoklatát a próbát ki nem állhatják; és sajnálattal jelentem ki, hogy több betátrásam beszédében csak a tehetség és genialitás visszerelését tekinthetnek.

Mert milyen sístéma, mily borandozás, vagy intézmény az, melyet ezen betátrás né-moly tagja terjeszt elő. Csak egy szó talá-

lok, mely ez intézményt valódi világgosságná visszautákrózi és ezen szót újadói-forradalomnak nevezik. Akarják, e tagadja hogy azon eszmék, melyeknek Önök helyét állnak és melyeket Önök vallanak, nem újak. Nem erre különös súlyt fektettek, és büszkék is arra, hogy újak ezen eszmék. Hanem mondják t. betátrásaim, ha ezen intézmény csak némi üdösséget tartalmazna, elkürtle volna ösátrány figyelmél, elkerülthette volna — nem állhatok vissza az kifejezéssel ölni — az „átad“ szilárságát. Nem volna e a legugyobb háltatásom atyáink iránt a multtal szakítani.

Mi alapszik ezen új intézmény jogosságán egy elégettelenségen boldogosá ellen? Appellálók a gyűlés semleges állására, a gyűlés azon szerény, becsületos és szilárdjellemtű többségére mely oly hosszú idő óta a rendet velen fenntartá és támogatja; minik kik a többség és a civilizálto alphabetjét vezetni ládrezók állal.

A korszerű haladásnak én sem vagyok ellensége és hasznos reformok iránt ritka előszeretettel viselkedtem. Hanem nem engedhetem, nem nézhetem tétlenül, hogy azon reformok, csupa courtoisok. Ha re-dő-foru“ kifejezéssel élek, melyekről Önök sikra szállnak, viszhangra találjanak.

(Folytatjuk.) Dixi.

Aphorisma a nékről.

A nő sajtáságos egy lény: hatalmas és gonda, fenadés és elvetemült, szenvedélyesen önsége és vad, részvételen és kagret-

len; képes mindent felenni és mindent merni. (Le r. p. Ventura.)

A nő fölette áll a férfúnak, ép úgy lelki tulajdonján, mint szépségére nézve. (E. Pelletan.)

A nő a vadnakál tüberhordó állat, keletlen házi btyer, az európaiaknál elkenyveztetett gének. (Duclos.)

A nő a legfőkötölös ember természetny; egy átmenetli lény az ember és anygal közt. (Balzac.)

Isten is megkísérteti irni; proszaja a férfi, költözete a nő. (Napoleon.)

A nő akaratosságában az öszvérrel, ruhységében a macskával, fecsegésében a tyúkjal, ravaszágában a majommal hasonlít. (A nő az anyal, melyet a férfi kedve szerelméi művelhet. (Mohamed.)

A nő hitelgáboros teszük még az anygalokat is. (Salamon.)

A nő keserűbb a halálásál, és a vadásztóré, zivne háló, karjai kötőfélke. (Salamon.)

A nő az anyal, melyet a férfi kedve szerelméi művelhet. (Mohamed.)

A nő oly dímion, ki a paradicsom kapuján átjuttat benneteket a pokolba. (Sz. Cyprían.)

A nő oly állat, mely csak öltözékben gyönyörködik. Ö a vétek szaporítója. (Sz. Ág.)

A pokol a nő nyelvélven van kiköveve. (Labbí Gá. yen.)

80 font 4-410 kr. — Árpá 72 font 27-90 kr. — Zab: 160-65 kr.

Időjárásunk a vetésekre kedvezőnek mondható, mert a hét kezdetétől fogva naponta 2-3 óráig tartó eső áll be. Mint halljuk a Nagyszőlősi, Papvölgyi és ezen tájon levő szőlők nagyobb részében a hó 23-án esti 5 és 6 óra körül meggyórárdul tovább tartó jégréteg kár okozott a már szép reményekkel jegyzett mőltalásokban. Hasznó híreket Püspök-Hortyánból is vettünk. A f. hó 24-25-26-ik napjai annyira hidegek voltak, hogy hárós és szélzóna hópókai valóban megfélemlítene.

Felhívás!

Polgártársak!
Midőn valamely kérdéskört, mindnyájunkra jótékony következményekkel bíró eszme kiverte forgó kérdésben, kell, hogy azt váltve, közösen támogassuk és segítsük diadalra.

Ha Önök a „Vác” mult havi számaint figyelemmel kísérték, emlékezhetnek, hogy azokban egy nagyhorderejű eszmét benczelgettünk, mely nem egyéb mint: a koldulást városunkban megszüntetni.

Kifejtették akkor ez eszme kivételének módjait, felvilágosodott polgártársaink át fogják látni annak haszna és szükségét. Most a kérsztaluttal a sor. Polgártársaink! Ezennel felhívjuk Önöket, hogy:

A koldulás megszüntetése érdekében május hó 4-én, délutáni 2 óráig a Curia helyiségében tartandó általános értekezleten megjelenjen szíveskedjének.

A „Vác” szerkesztőség.

Hálanyilatkozat!

Felédhetlen leányunknak adott végteszelettelődni tanusított árszerűkért feleadják a mérten tisztelt testület és polgártársaink forró háláját.

Müller Miklós és neje.

Hirek

Az állandó színház javára! hó 14-én rendezett mtkedvőli szini-előadás összes jövedelme 195 ft 80 kr. — Ezen összegben foglalkozik a következő felhívások: — O nagrszóllősi papvölgyi — Schmidt István pesti ügyvéd írt — mely nagrszóllősi adományokért köszönetet szavaz

a szini-bizottság.

Közevet-kérdés. A közügyök egyhanglag elhatározta, hogy a füzűca, valamint a több közlekedési vonalak négyzöld kővövek kirasakának, és használható járdákat alakítsanak; így, hogy a kijelölt vonalak kiközvetése egy év határidő föléget ki, azonban a gazdagabb háziurak, fizet azok, kiknek a fötőre nyíló házaik vannak, már megkezdhetők a kövezés gazdálkodást szempontból is, minőn a rohamra menő kövezés (k) később így a kő árat, valamint a munkát meg fogja drágítani.

Rusovszky Márton Dunafürdő-tulajdonos a sok rendes csapás között (mely alatt a nempártolást értjük) legköz-

lebb egy rendkívüli is érte; ugyanis a fürdő áll helyzetén és nagy ábra körül és nagy hajjal bír, egy részét kifüggeszt. — Ugy látszik, hogy az elemek sem akarják hogy nálunk a Dunafürdő állandóztatassék. — Hát mi szegény vállalkozó rendez moakodásra nem vagyunk érlelemre. — Pestig de sok okból megérdemelték, hogy ha már mi önmagunkat nem, legalább más — megmosdasson.

Rendörsegünknek egy kis figyelemzetessel tartozunk; megedünk, hogy nálunk sok a rakoneztáinkóde önk, megedünk, hogy a női eszedőpésg kulbóns ellenőrzést igényel, élesemjük, hogy a pórtól-vonás kövös, a közegek brutálisai pedig taluzatnak bizonyultak be és reactió szülnék. A nagy szöcsék eny István a **modorról és tapintatosságról** a „K o l e t e p e s” című munkájában írték szándék elváltunk ezen munka a l a p o s tanulmányozású rendörseg **vetőinek** figyelmébe.

Utak és nők, bár mely állslehelik, egy — edős szöcséssal és tendékint nem hibásgató — jövedelmű mellékfoglatlatságot nyerszethet.

Ajánlatok C. S. alatt válasz bélyeggel ellátva a „magyar központi iradohoz” Pestben, mérleg-utca 4. sz. a címzöndök.

Gründereinek névsorát kik engedélyt kaptak, árczon egy szerző bizáló névsorát tácolatni a Káthána, előleggel bankkalk egybevitte grünelni — a hó 23-án a Neues Pester Journal; mely szerent a grünelök feje N e u m a n I s z á k a l p a s r e n t v á z i Gr u n d b e s z e r t i a m i t u d u l t a r k e d i p e s t e r n e c s a k n e m Gr u n d b e s z e r t n e m v o l t s o h a a z o n t e r l e m b e n m i n t a z t n é m e t v e s z i, s z t m i o t a h á z á t e l a d t a, a m i n Gr u n d a l s e m b i r, h o g y m á s k e d e m t e t e t e s t e n t e, a m á s i k g r ü n d o t a z t e f i s B. N e u m a n R e d a k t o r u t t ! ! a h a m a d i k p e d i g G o l d s t e i n A d o l f g y v e d t ! ! F i g y e l m e z t e t j k ö v a s k e k z ö s z e m e n t e k, h o g y a g r ü n d o l ö k k i l e t t ü k f i o t a g t a s a s a z o n b i r t e j e z t e s e h o g y m á r 200000 f r t. á l l i t o t a g b i z o s t i t a v o l n a, n e m j ö j e l a b e l p e s e r.

Pest, Pilis és Solt t. e. megyék bizottsági tagjainak betűsoros névjegyzéke 1873-dik évré.

(Végg)

- Orbay Dénes, v. br. Orsz Andor, v. Orem János, Ormaz Ferencz Orsz György, Országh Nándor, Oszvald Lajos, Öry József, Paksy József Pap Imre, v. *) Patay Ferencz, v. Patay György, v. Paulovits János, Pálniger Ferencz, H. Páncz Mikály, Pápay Ignác, v. Pápay Mór, v. Pászthy János, Pásztor Albert, Pechold Alajos, Pencz Ferencz, v. Peskó Medárd, v. Peterdy Gábor, v. Petromarkó Zsigmond, Peter Mihály, Pilsly Béla, v. Pilimayer Antal, Pipervölgy Péter, v. Pirényi Antal, v. Piroz János, Plachy Bertalan, v. br. Polmaniczky Géza, v. br. Polmaniczky János, v. br. Polmaniczky Lvente, v. Polgár Károly, v. Politzer Mór, v. Pollák Mátyás, Póka Károly, br. Prónay Elek, v. br. Prónay Gábor, v. br. Prónay István, v. Puky Márton, v. Puky György, v. Gr. Ráday Gedeon, v. gr. Ráday Antal, v. Reich Miké, v. Reimle Ignác, v. Reviczky István, v. Róth Ignác, Rószner Antal, v. Rudnay József, v. Rud-

(* A v-betűvel jelöltet virilizták. Szerk.

nyászký Ferencz, v. Rudnyánszký Kálmán, v. Rupprecht József, v. Rusovszky Antal, Ruttkay Sándor, v. Sándor Gyula, v. Sáfary Agoston, Salamon Pál, Salamon Miklós, v. Sallay Ignác, v. Saágy Antal, v. Saágy Károly, Sándor Géza, Sándor Zsigmond, v. Stankó Lajos, Sántha Péter, Sárkány József, páhí, v. Sárkány József, szt.-Iórczi, v. Sárkány Sámuel, Sárkány János, Sárkózy Simon, Sármay Márton, v. Schejver Sándor, v. Schiffer József, Schöffner Márton, Schöck Ferencz, Schmidt János, Schuchk János, Jellecz, Schönbberger Henrik, v. Schosberger Zsigmond, v. Schwarz Sándor, v. Schwarz István, vjgr. Schweinitz Gyula, v. Sembery István, v. Serák István, v. Sík Mihály, Simon Lajos, Siposkózy János, Sipos Andor, Sivó Gyula, v. Sivó József, v. Sivó Miklós, v. Somogyi Sándor, Sörögi József, Sörös Imre, v. Spitzer József, v. Stagl Ferencz, Stein Nándor, v. Stein Ágoston, Steinhack Ferencz, v. Steiner Farkas, v. Steiner Ignác, v. Stessel Lajos, v. Strohmayer Sebő, Szabadhény Antal, Szabély Antal, v. b. Szabó Ádám, v. Szabó Antal, v. Szabó István, Szabó Kálmán, Szabó Sándor, v. C. Szabó János, Szeg. Szabó Sándor, Szalaycsy Sándor, Szalay Antal, v. H. Szalay József, Szalay Gábor, Szalay János, Szalay Sándor, gr. Szappary István, v. gr. Szappary László, v. Szappanos Gábor, Szarvas Pál, Szász István, Szász Márton, Székér József, Szecsei Mihály, Pál. Szenté Mihály, Szentkirályi Kálmán, v. Szerényi Árpád, v. Szendrői Sándor, v. gr. Széchenyi Kálmán, v. Szilassy György, v. Szilassy István, v. Szilassy János, v. Szilassy Kálmán, v. Szilágyi Lajos, v. Szily Barnabás, Sziráky Ádám, Szívós Mózes, Szkatovics Gábor, Székely Miklós, Székely István, Széke Vincze, v. Stojtkovich Arzén, v. Szugozhy János, Szavacsina György.

Taffler Adolf, v. Taffler Kálmán, v. Taly István, Taly Lajos, v. Tanárky Gedeon, v. Tassó Adorján, gr. Tóth Sándor, v. Tóth György, Tóth István, Tóth József, Tóth László, v. Thoma Antal, Thurzó Ignác, v. Tiringer Károly, Torma Lajos, v. Tomory Anasztáz, v. Tizza László, Tóth György, Tóth Lajos, Tóth István, v. Pászthy István, Tóth István, eszmört, Tóth Mátyás, Török Dénes, Török Pál, Trencsényi Dániel, v. Tury János, Tury József.

Ujhelyi József, v. Ujváry László, v. Unger József, Ugroczy József, Váczó János, Vajkó Sándor, Vajkai Imre, Vajkó Antal, v. Vajkó János, Vajkó Pál, Seig. Varga János, v. Vargacz Károly, K. Varró István, Varsányi András, gr. Vay László, v. Várady József, v. Várady Lajos, Váscsirelyi Géza, Venczeröcs Ferencz, Varesnary Bertalan, v. Varszalovsky János, Végh György, v. Végh Ignác, v. Végh István, Viczian Albert, v. Viczian Ádám, Viczian Ádám, v. Viczian Elek, v. Viczian István, v. Viczian Vilgöz, Viczian János, Vládr Ádám, v. Vörös Benjámin, Vörösmarty József.

Wagner Pál, v. Wallenfeld Károly, gr. Wartensleben Károly, v. Weber János, Wiegner Filipp, v. Wiesel János, v. Windisch József, v. Witt Jakab, v. Wodianer Béla, v. Ybl Lajos, v. Zeller Antal, Zlinsky György, Zsigray János, v. Zsemle Mihály.

Hirdetmény.

Alulírtó ezennel tudtja a n. é. közönség és t. veövölly, hogy egy új szerkesztés a nagybörszera Dunamalmot állított fel, s miut in kénaponta 25 mért gabonát megörönlj, ajánlja pontosan előállított liszt, dara, kása s minden e szakba vázó készítményeknek gyors és jutányos készítését.

Tokody Lajos, malomtulajdonos.